

Στά Ίχνη τῶν Ἀγίων

Ἡ ἅγια νεομάρτυς Ἀκυλίνα (27 Σεπτεμβρίου)

Τίς μέρες αὐτές, παιδιά, θά τιμήσουμε ὄλους ἐκείνους τούς ἥρωες πού πολέμησαν μέ γενναιότητα στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, τότε πού ἡ Ἑλλάδα μας ἦταν σκλαβωμένη στούς Τούρκους γιά τετρακόσια -καί κάποιες περιοχές γιά πεντακόσια- ὀλόκληρα χρόνια.

Ἀλλά κοντά στούς γενναίους ἀγωνιστές πού πολέμησαν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας ὑπῆρχαν κι ἄλλοι ἥρωες πού ἀγωνίστηκαν νά κρατήσουν τήν ἅγια πίστη τοῦ Χριστοῦ μας. Οἱ Τοῦρκοι προσπαθοῦσαν νά τούς κάνουν νά τουρκεψουν ἀλλάζοντας τήν πίστη τους. Ἐκεῖνοι ὅμως κράτησαν ζωτανή τήν ἀγάπη τους στόν Κύριό μας. Δέν δείλιασαν νά ὁμολογήσουν τήν πίστη τους, ἀκόμη κι ὅταν τούς ἀπειλοῦσαν μέ φοβερά βασανιστήρια ἢ θάνατο.

Αὐτούς τούς ἥρωες τῆς πίστες στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἡ Ἐκκλησία μας τούς ὀνομάζει «Νεομάρτυρες».

Μία τέτοια ἡρωική καί πιστή στόν Χριστό μας ἅγια εἶναι καί ἡ νεομάρτυς Ἀκυλίνα.

Ἐπί τῷ συναξάρει

Ἡ ἁγία Ἀκυλίνα γεννήθηκε τό 1764 σ' ἕνα χωριό τοῦ Λαγκαδά, στό Ζαγκλιβέρι, μισή ὥρα ἔξω ἀπό τή Θεσσαλονίκη. Ὅταν ἀκόμη τρεφόταν μέ τό μητρικό γάλα, συνέβη ἕνα γεγονός πού τάραξε τή γαλήνη τῆς οἰκογένειάς της. Ὁ πατέρας της μάλωσε μ' ἕναν Τοῦρκο καί πάνω στόν καβγά καί τή φασαρία τόν σκότωσε.

Ἀμέσως ἄλλαξαν τά πράγματα στό ἀπλοϊκό χριστιανικό σπίτι. Τόν πατέρα τόν ἔσυραν οἱ Τοῦρκοι στά δικαστήρια κι ἐκεῖ πῆραν τήν ἀπόφαση νά τόν θανατώσουν. Στή δύσκολη αὐτή ὥρα ὁ Τοῦρκος πασάς τοῦ πρότεινε νά γλυτώσει ἀπό τή θανατική καταδίκη. Μποροῦσε, ἂν ἀρνιόταν τή χριστιανική πίστη καί γινόταν μουσουλμάνος, νά πάρει τή θέση αὐτοῦ πού σκότωσε καί νά σωθεῖ.

Λύγισε ὁ πατέρας, φοβήθηκε γιά τή ζωή του καί τήν ἀντάλλαξε μέ τήν πίστη του. Ξαναγουρίζει στό Ζαγκλιβέρι ὄχι πιά χριστιανός, ἀλλά μουσουλμάνος.

Στό σπίτι δέν βασιλεύει πλέον ἡ εὐτυχία. Ὁ πατέρας πηγαίνει στό τζαμί καί προσκυνᾷ γιά θεό του τόν Ἀλλάχ. Ἡ μητέρα ὅμως προσπαθεῖ νά δυναμώσει τήν πίστη τοῦ παιδιοῦ της. Ἐνώνει τά τρία δαχτυλάκια τῆς Ἀκυλίνας καί σχηματίζει πάνω της τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Δέν σταματᾷ νά προσεύχεται νά κρατήσῃ ὁ Θεός τό παιδί της γιά πάντα κοντά Του.

- Ἀκυλίνα μου, εἶσαι χριστιανή. Μήν τό ξεχάσεις ποτέ αὐτό! ἔλεγε στήν κορούλα της.

Ἡ Ἀκυλίνα μεγάλωνε καί οἱ Τοῦρκοι ρωτοῦσαν ἐπίμονα τόν πατέρα της.

- Πότε θά κάνεις μουσουλμάνο τήν κόρη σου;

- Στό χέρι μου εἶναι. Ὅποτε θέλω θά τό κάνω, ἔλεγε ὁ πατέρας της γιά νά τούς ἀποφύγει.

Ὁ καιρός περνοῦσε καί ἡ Ἀκυλίνα ἔγινε πλέον δεκαοχτώ χρονῶν. Μιά μέρα ὁ πατέρας εἶπε στήν Ἀκυλίνα:

- "Έτσι κι αλλιώς κάποτε θά τουρκέψεις. Κάν' το όσο μπορείς πίο γρήγορα νά γλυτώσω κι ἐγώ κι ἐσύ ἀπ' τούς Τούρκους πού μέ πιέζουν κάθε μέρα.

Χωρίς φόβο, σάν ήρωίδα, τοῦ ἀπάντησε ἡ Ἀκυλίνα:

- 'Ολιγόπιστη μέ πέρασες, πατέρα; **Δέν θά ἀρνηθῶ τόν Χριστό μου, ὅ,τι κι ἄν συμβεῖ!** Δέν φοβᾶμαι οὔτε τόν θάνατο οὔτε τά βασανιστήρια.

Κι ὁ δειλός πατέρας, πού δέν περίμενε τέτοια ἀπάντηση, θέλοντας νά ξεφορτωθεῖ τήν εὐθύνη ἀπό πάνω του, τρέχει στούς Τούρκους καί λέει:

- 'Εγώ δέν τά κατάφερα. Κάντε ὅπως νομίζετε ἐσεῖς.

'Εκεῖνοι ἀποφασίζουν νά συλλάβουν τή νεαρή Ἀκυλίνα. Ἡ χριστιανή μάνα σέκεται γενναία καί δυνατή σ' αὐτή τή δύσκολη ὥρα. Οὔτε κλάματα ἀκούγονται οὔτε φωνές. Προσεύχεται θερμά. Παίρνει τήν κόρη της παράμερα καί τῆς λέει:

- Παιδί μου, μέρα καί νύχτα σέ ἐτοίμαζα γι' αὐτή τήν ὥρα. **Μήν ἀρνηθεῖς τήν πίστη σου! Δέν ἀξίζει τίποτε ἄλλο μπροστά στό διαμάντι πού εἶναι ὁ Χριστός μας.** Μή φοβηθεῖς οὔτε τόν θάνατο οὔτε τά βασανιστήρια!

- Μήν ἀνησυχεῖς, μητέρα, ἀπάντησε γενναία ἡ κόρη. Δέν θά προδώσω τόν Χριστό μου! Προσευχήσου γιά μένα.

Οἱ Τοῦρκοι ἔδεσαν τήν Ἀκυλίνα καί τήν ὀδήγησαν στό δικαστήριο. Στήν ἀρχή προσπάθησαν νά τήν καλοπιᾶσουν μέ ὁμορφες ὑποσχέσεις. "Υστερα ἄρχισαν νά τήν ἀπειλοῦν.

- **Δέν θά ἀρνηθῶ τήν πίστη μου!** ἀπαντοῦσε ἡ Ἁγία.

Τότε ἄρχισαν νά τή χτυποῦν ἀλύπητα σέ ὅλο της τό σῶμα. Σάν νεκρή ἔπεσε κάτω στή γῆ ἀπό τίς φοβερές πληγές της. Τέλος, τή φόρτωσαν σέ ἓνα χριστιανό πού βρισκόταν ἐκεῖ γιά νά τή μεταφέρει στό σπίτι της.

Ἡ μητέρα, ὅταν τήν ἀντίκρισε, τή ρώτησε μέ ἀγωνία:

- Παιδί μου, τί ἔκανες;

Κι εκείνη, μέ ὄση δύναμη τῆς εἶχε ἀπομείνει, ἀπάντησε:

- Κράτησα τή συμφωνία μας, μητέρα. **Φύλαξα τό διαμάντι πού μου ἔδωσες. Δέν πρόδωσα τήν πίστη μου στόν Χριστό.**

Μόλις τελείωσε τά λόγια της, ἡ ἀγία ψυχή της πέταξε στόν οὐρανό, κοντά στόν Κύριο πού τόσο πολύ ἀγάπησε.

Μιά εὐωδία γέμισε τόν δρόμο ἀπό τό σπίτι ὡς τόν τόπο πού πῆγαν νά τήν ἐνταφιάσουν καί ἓνα δυνατό φῶς ἔλαμπε πάνω ἀπό τόν τάφο τῆς μάρτυρος. Οἱ Τοῦρκοι γιά νά τήν ἐκδικηθοῦν τήν ἔθαψαν στό δικό τους νεκροταφεῖο. **Τρεῖς χριστιανοί ὅμως πῆγαν τό βράδυ καί μετέφεραν τό σῶμα της κρυφά μέσα σ' ἓνα κοφίνι πού τό κουβαλοῦσε ἓνα γαιδουράκι.** Πῆγαν ὅσο πιά μακριά μπορούσαν περπατώντας ὅλη τή νύχτα, ὥσπου ἔφτασαν σ' ἓναν ἄγνωστο τόπο. Σέ κανέναν δέν εἶπαν τίποτε. Κανείς δέν ἤξερε ποῦ ἔθαψαν τήν Ἀκυλίνα γιά νά μήν τή βροῦν ξανά οἱ Τοῦρκοι.

Ὅμως, ὁ Θεός μας, παιδιά, ἀποκάλυψε μέ θαυματουργικό τρόπο πού βρίσκονταν τά λείψανά της. Σέ ἓνα ἄλλο χωριό τοῦ Λαγκαδά, στήν Ὅσσα, καί συγκεκριμένα στό προαύλιο τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, βρέθηκε θαμμένο τό σῶμα τῆς ἀγίας Ἀκυλίνας κοντά στό σῶμα τῆς ἀγίας Κυράνας, πού εἶχε μαρτυρήσει 13 χρόνια νωρίτερα. Ἀπό ἐκεῖ μεταφέρθηκε ξανά στό χωριό της, στό Ζαγκλιβέρι. Τό σῶμα τῆς Ἀγίας τοποθετήθηκε σέ λειψανοθήκη καί βρίσκεται τώρα μέσα στόν ναό πού ἔχει χτισεῖ στό ὄνομά της.

Ἡ μνήμη της γιορτάζεται κάθε χρόνο σίς **27 Σεπτεμβρίου**, ἡμέρα πού ἡ ψυχή της ἀνέβηκε στόν οὐρανό, κοντά στόν Θεό καί στούς ἀγίους.

Ἀγάπη στόν Χριστό καί στήν πατρίδα

Δέν ἦταν εὐκόλο, παιδιά, τό μαρτύριο πού ἀκολούθησε ὅταν ἡ ἀγία Ἀκυλίνα ὁμολόγησε μέ σταθερότητα τήν πίστη της στόν Χριστό.

Ἀξίζει νά θαυμάσουμε τό μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς της, τή δύναμη καί τήν βαθεῖά της πίστη. Καί νά σκεφεῖ κανεῖς πώς ἦταν ἕνα νεαρό κορίτσι πού χρειάστηκε ν' ἀντιμετωπίσει ἐχθρούς σκληρούς καί φοβερούς. Δέν φοβήθηκε, δέν ὑποχώρησε. **Ἡ πίστη στόν Χριστό τήν ἀνέδειξε ἡρώιδα καί νικήτρια. Τήν ἔκανε ἀγία τῆς Ἐκκλησίας μας.**

Ζοῦμε σέ καιρούς πού δυστυχῶς ὀρισμένοι ἄνθρωποι δέν σέβονται τόν Θεό καί τήν πατρίδα. Ἄς μήν ἐπηρεαζόμαστε ἀπό αὐτούς! Ἐμεῖς εἴμαστε ἐγγόνια ἀγίων καί ἡρώων πού μέ τό αἷμα τους φύλαξαν τήν πίστη μας, ὅπως ἡ ἀγία Ἀκυλίνα. Ὅ,τι λοιπόν κι ἂν μᾶς λένε ἄπιστοι ἄνθρωποι, ἐμεῖς **νά κρατοῦμε σάν τόν μεγαλύτερό μας θησαυρό τήν πίστη στόν Χριστό καί τήν ἀγάπη στήν πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα. Νά μήν τά προδώσουμε ποτέ!** Νά τά φυλάξουμε ὅ,τι κι ἂν μᾶς στοιχίσει, ὅπως ἔκανε καί ἡ ἀγία Ἀκυλίνα, πού ἔμεινε λαμπρό παράδειγμα στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πατρίδας μας.

(Προτείνομενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τῆς ἀγίας Ἀκυλίνας).

**Θέλω πάντα νά κρατῶ
σάν μεγάλο θησαυρό
τήν ἀγάπη στήν πατρίδα
καί τήν πίστη στόν Χριστό.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Εἰκόνα ἀγίας Ἀκυλίνας.*
2. *Φωτογραφίες ἀπό τό σπίτι καί τόν ναό τῆς ἀγίας Ἀκυλίνας.*
3. *Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.*
4. *Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.*
5. *Ζωγραφιά.*

Ἐποσημείωση: *Θά μπορούσε ἴσως νά πραγματοποιηθεῖ μία ἐκδρομή στό Ζαγκλιβέρι, στόν ναό καί στό σπίτι τῆς ἀγίας Ἀκυλίνας.*